

ОКРЕМІ АСПЕКТИ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Фастовець Наталія,

*кандидатка наук з державного управління, доцентка,
доцентка кафедри приватного та публічного права*

*Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Буга Данило,

студент групи БП-1-19

*Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Основний закон України у статті третій зазначає, що забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Зазначений обов'язок реалізовано створенням юридичного механізму забезпечення захисту прав громадян та юридичних гарантій такого захисту. Інститут адвокатури став інструментом задекларованих Конституцією України гарантій [1]. Згідно з статтю 131-2 Конституції України, для надання професійної правничої допомоги в Україні діє адвокатура і виключно адвокат здійснює представництво іншої особи в суді, а також захист від кримінального обвинувачення [1].

Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» в статті 2 встановлює, що адвокатура України є недержавним самоврядним інститутом, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності згідно із законом [2].

Адвокатське самоврядування в Україні діє з метою забезпечення належного здійснення адвокатської діяльності, дотримання гарантій адвокатської діяльності, захисту професійних прав адвокатів, забезпечення високого професійного рівня адвокатів та вирішення питань дисциплінарної відповідальності адвокатів в Україні [2].

Органи адвокатського самоврядування – це органи саморегулюючого співтовариства адвокатів, що формуються цим співтовариством для вираження їх інтересів, та здійснюють покладені на них законом, іншими нормами права, повноваження з внутрішнього управління адвокатами з метою забезпечення їх незалежності.

Структуру органів адвокатського самоврядування складають національні та регіональні органи: З'їзд адвокатів України, Рада адвокатів України, Вища ревізійна комісія адвокатури, Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури; конференції адвокатів регіону, кваліфікаційно-дисциплінарні комісії та ревізійні комісії регіонів.

Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» встановлено, що Національна асоціація адвокатів України є недержавною некомерційною професійною організацією, яка об'єднує всіх адвокатів України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування [2].

Адвокатське самоврядування реалізується шляхом функціонування адвокатських конференцій, рад адвокатів, кваліфікаційно-дисциплінарних комісій, ревізійних комісій адвокатів, З'їзду адвокатів України тощо. З'їзд адвокатів України виступає як вищий орган адвокатського самоврядування України Рада адвокатів України у період між з'їздами адвокатів виконує функції адвокатського самоврядування адвокатів України відповідно положення і законодавства про адвокатуру. Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури по суті і формі є колегіальним органом. Основними завданнями Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури є розгляд скарг на рішення, дії чи бездіяльність кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури, яка підконтрольна і підзвітна з'їзду адвокатів України та Раді адвокатів України. Контрольну функцію за фінансово-господарською діяльністю адвокатів здійснює ревізійна комісія адвокатів регіону та Вища ревізійна комісія адвокатури.

Таким чином в Україні створено і функціонує досконала система автономії інституту адвокатури України.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Прийнята п'ятою сесією Верховної Ради 28 червня 1996 року із змінами та доповненнями. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80Text>
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>
3. Бакаянова Н.М. Практичні та теоретичні питання визначення повноважень органів адвокатського самоврядування. Актуальні проблеми політики : зб. наук. праць. О. : Фенікс, 2013. Вип. 49. С. 271–274.